

Συμβούλιο της Επικρατείας: 2676/1979, Τμήμα Α'

Πηγή: Ε.Δ.Κ.Α. ΚΑ' 1979, σελ. 749

Η προθεσμία αναγγελίας επί εργατικού ατυχήματος βαθμιαίας εξελίξεως άρχεται από του χρόνου κατά τον οποίον επήλθον βραδύτερον αι επιβλαβείς συνέπειαι αυτού και ουχί από του συμβάντος.

Πρόεδρος: κ. Γ. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

Εισηγητής: κ. Γ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Δικηγόρος: κ. Σ. Πούλος

Επειδή, εκ της διατάξεως του άρθρου 21 του δια της υπ'αριθμ. 57440/13.1.78 αποφάσεως του Υφυπουργού Εργασίας (φ. 313) 7.2.1938 τ. Β') εγκριθέντος Κανονισμού Ασφαλιστικής Αρμοδιότητος και Διαδικασίας Απονομής των Παροχών του ΙΚΑ συνάγεται ότι θέσιν αναγγελίας εργατικού ατυχήματος επέχει και η εις τον αρμόδιον ιατρόν του Ιδρύματος δήλωσις του παθόντος ως και ομοία δήλωσις αυτού προς ιατρόν, κλινικήν ή νοσοκομείον συμβεμβλημένους μετά του Ι.Κ.Α. εφ' όσον όμως η δήλωσις αύτη δεν περιορίζεται εις απλήν μνείαν των συμπτωμάτων της παθήσεως, αλλά περιέχει συγχρόνως και την κατ' αρχήν περιγραφήν των συνιστώντων το ατύχημα εξωτερικών στοιχείων και περιστατικών, ή , κατά περίπτωσιν, των εξαιρετικών και ασυνήθων συνθηκών, υπό τας οποίας απησχολήθη ο ησφαλισμένος και αι οποίαι απετέλεσαν την πρόσφορον αιτίαν της προσκαλεσάσης τον θάνατον, ή την αναπηρίαν αυτού παθήσεως. Εξ άλλου η αναγγελία του εργατικού ατυχήματος προς το ΙΚΑ δέον κατά τα εν τω αυτώ ως άνω άρθρω 21 του ως είρηται Κανονισμού οριζόμενα να γίνηται κατ' αρχήν εντός πέντε ημερών αφ' ης συνέβη των συνιστών το εργατικόν ατύχημα βίαιον συμβάν, παρατεινομένης της προθεσμίας ταύτης, υπό ωρισμένας εν τω νόμω προϋποθέσεις μέχρι και δύο ετών (ανωτέρα βία, θάνατος του υποστάντος το ατύχημα ησφαλισμένου). Δεδομένου, όμως, ότι δια την ύπαρξιν εργατικού ατυχήματος, δεν απαιτείται όπως αι συνέπειαι τούτου εκδηλωθούν αμέσως, αλλά είναι δυνατόν να επέλθουν και βραδύτερον δια βαθμιαίας εξελίξεως παρέπεται ότι αι, κατά τ' ανωτέρω, προθεσμίαι αναγγελίας του ατυχήματος δεν άρχονται, εις τας περιπτώσεις ταύτας αφ' ης επήλθε το βίαιον συμβάν το

οποίον απετέλεσε την αιτίαν της εκδηλωθείσης βραδύτερον αναπηρίας αλλά από του χρόνου κατά τον οποίον επήλθε πράγματι η αναπηρία αυτή (πρβλ. Σ.Τ.Ε. 3892/1976).

Επειδή, εν προκειμένω, δια της προσβαλλομένης πράξεως, ως εκ του περιεχομένου αυτής δείκνυται, εγένετο δεκτόν ότι, εφ' όσον ο αιτών ισχυρίζεται ότι υπέστη εργατικών ατύχημα κατά το πρώτον δεκαήμερον του μηνός Σεπτεμβρίου 1975 την επέλευσιν του οποίου ανήγγειλεν εις το ΙΚΑ την 10 Νοεμβρίου 1975 ήτοι μετά παρέλευσιν 61 ημερών, η κατά την 10ην Νοεμβρίου 1975 υποβληθείσα δήλωσις ατυχήματος κατετέθη εκπροθέσμως δοθέντος ότι εξ ουδενός στοιχείου προκύπτει νομότυπος αναγγελία αυτού περιέχουσα και περιγραφήν των συνιστώντων τούτο εξωτερικών στοιχείων κατά προγενεστέρων ημερομηνίαν. Εξ άλλου, ως περαιτέρω, δέχεται η προσβαλλομένη πράξις, ο αιτών μετά την ως άνω χρονολογίαν κατά την οποίαν, ως ισχυρίζεται, υπέστη το εν λόγω ατύχημα, ού μόνον επεσκέφθη την ιατρόν του ΙΚΑ Θ.Α. - Β., ήτις παρέπεμψεν αυτόν εις ειδικόν ουρολόγον ως πάσχοντα εκ χρονίας επιδιδυμίτιδος μετά συριγγίου και εις την οποίαν ούτος παρεπονέθη δι' εντόνους κεφαλαλγίας χωρίς, όμως, να αναφέρη το περί του ατυχήματος αλλ' έτι ενοσηλεύθη και εις το Γενικόν Νοσοκομείον Νέας Ιωνίας "Η Αγία Όλγα" ως τούτο προκύπτει εκ του υπ' αριθμ. 3548/22.5.1976 εγγράφου του Νοσοκομείου τούτου προς το ΙΚΑ χωρίς, ωσαύτως, να επικαλεσθή το περί του, εν λόγω ατυχήματος. Επί τη βάσει δε των σκέψεων τούτων απερρίφθησαν δια της προσβαλλομένης πράξεως, ως αορίστως προβληθέντας ενώπιον της οικείας Τοπικής Διοικητικής Επιτροπής, οι ειδικώτεροι ισχυρισμοί του αιτούντος περί βραδυτέρας επελεύσεως των συνεπειών του, ως είρηται, ατυχήματος. Ούτως, όμως, έχουσα η αιτιολογία της προσβαλλομένης πράξεως παρίσταται, κατά τα εις την προηγουμένην σκέψιν, παράνομος, διότι προς υπολογισμόν της προθεσμίας προς αναγγελίαν του ατυχήματος έλαβεν υπ' όψιν ως αφετηρίαν της προθεσμίας ταύτης το πρώτον δεκαήμερον του μηνός Σεπτεμβρίου 1975, κατά το οποίον ως δέχεται και η προσβαλλομένη πράξις, επήλθε το βίαιον συμβάν εις το οποίον ο αιτών, κατά τους ισχυρισμούς του, δεν απέδωσε, κατ' αρχάς, σημασίαν, χωρίς περαιτέρω, να ερευνήση, ειδικώτερον τον χρόνον, κατά τον οποίον εξεδηλώθησαν αι συνέπειαι του βιαίου τούτου συμβάντος δια να διαπιστώση εάν η εκδήλωσις των συνεπειών τούτων συμπίπτη ή ου

χρονικώς, προς το, εν λόγω συμβάν, καίπερ ο αιτών ρητώς ενώπιον των αρμοδίων οργάνων του ΙΚΑ είχαν ισχυρισθή ότι αι συνέπειαι αύται επήλθον βραδύτερον και, ως εκ τούτου η έναρξις της εκδηλώσεως των συνεπειών του των αποτελεί κατά νόμον την αφετηρίαν της προθεσμίας προς αναγγελίαν του ατυχήματος. Συνεπώς ο σχετικός προβαλλόμενος λόγος ακυρώσεως δια του οποίου πλήσσει η νομιμότης της αιτιολογίας της προσβαλλομένης πράξεως τυγχάνει δεκτός, ως νόμω βάσιμος.